Ben Yazarım Tabiki KAHVE MOLASI'nda!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 332

28 Ağustos 2003 - Fincanın İçindekiler

- Broken Hill Savaşı ... Ahmet Altan
- Siz akıl okuyabilenlerden misiniz? ... Işık Etkin
- Kızıl Saçlı Kahraman ... Suna Keleşoğlu
- VATAN TARTIŞMALARINA MİSAK-I MİLLİ BAĞLAMINDA BİR BAKIŞ ... Tamer Soysal
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Liderlik, güç kullanmak değildir. Başkalarını güçlü kılmaktır.
(Bernard Shaw)

Editör'den : Hadi baysss!..

Merhabalar,

Abdurrahman aradı bugün. "Cem Kardeş, nasılsın?" "İyiyim Abdurrahman sende ne var ne çok?" "Tesadüf ederim sana (teessüf ederim demek istiyor) yazmışın olum beni, adımızı da iyi koymuşsun ha, adisin olum sen!" "Haydaaa, Abdurrahman, noldu şekerim, meşhur oldun yaw, ne var bunda, hem ben o yazıyı yazalı 1 hafta oldu, anca mı jeton düştü?" "Şimdi okudum olum, meşguliyetimiz vardı." Okudum diyor ama sorsam tek kelime hatırlamaz. Eline gazeteyi alınca arka sayfasını çevirir, 4 başlıktan ancak ikisini okuduktan sonra sıkılıp bırakır. Kalkmış bana okudum diyor. Garanti Nazan okuyup ona özetlemiştir, Nazan "executive secretary" oluyor hasbamın. Kızcağızın bir ayaklarını tuzlu suyla ovmadığı kalıyor. Kahve Molası benden gelmese çöp kutusuna atmak için "Nazannn, gel şu pisliği kaldır at" diyecek ama şimdi eli mahkum "Nazann şunu oku da anlat bana, herif sorduğunda rezil olmayalım" demiyorsa banada 10.000 abone nasip olmasın.

"Okuduk olum okuduk, uzatma ha, başka bişi yazma, rezil oldum şirkette" "Abdurrahman be, ha rezil olmuşsun ha meşhur, senin için farkeder mi? Seni meşhur edeceğim bak görürsün" "Kardeşim (kızınca Cem Kardeş, kardeşim oluyor) laz damarımı azdırma , gelir sıkarım dizine ha" "Sıkar olum sıkar, üstüme gelme babanı çağırırım" Babasından ödü patladığından hoşafın yağı kesiliyor hemen. "Adisin olum sen, bari arada iyi şeylerde yaz karizmamız artsın" "Ayıp ettin Yogi, seni Kadir'den meşhur etmezsem yuh olsun bana. Elalem motivasyonun ağababasını öğrenecek senden" "Cem Kardeş, şu Irak işi ne ola ya, asker masker diyorlar, beni askere çağırmazlar he mi?" "Olum Irak'a asker göndereceğiz büyükbaş hayvan değil. Sana sıra gelmez merak etme." "Sen bana kötü bişi dedin ama anlamadım, büyükbaş ben mi oluyorum?" "Yok Abdurrahman'ım sen toynaklılar sınıfındansın. Aygır belki ama inek asla" "Hıı?" "Abdurrahman'ım lafın bittiyse bırakta çalışayım." "Ha bi sen çalışıyorsun sanki, bizimde meşguliyetimiz var Cem Kardeş, hadi bays!" "Bays?? Aha Maria dan mı kaptın bunu?" "Yok be burdakiler bana aysuku yüklediler, arada çetliyoz yellozlarla. Orda öle deniyor" "Ohh ohh yaşasın yeni hikayeler yolda desene, bunu konuşalım sonra, hadi bayssss"

Şirkettekiler aman başımıza ekşimesin diye Abdurrahman'ı aysukulamışlar anlaşılan. Helal olsun bu çocuklara, bana malzeme size komedi yolda artık. Bir dahaki sefere şu İspanyol Marya'yı anlatayım size acilen, bakarsınız ona sıra gelmeden unutturur bu aysuku. Hay sen çok yaşa emi Abdurrahman...

.....

İlk gün sendromundan sonra bizim "Kahverengi Sayfalar" adam gibi çalışmaya başladı sonunda ama sizden çıt yok. O kadar uğraştım bakın, kullanmazsanız hatırım kalır ona göre. İsmi konusunda da anketi açtım, bakalım sonuç ne olacak. İsimleri ben buldum ama sizin eklemek istedikleriniz varsa söyleyebilirsiniz.

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

PDF Versiyonu

Get Acrobat Reader

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

XasiorK Dergi

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Dün gece saat üçle altıbuçuk arasında bağlantı hızı sıfıra inince dünkü sayıyı ancak sabah saat yedide yollamaya başlayabildim. Yarım saatte bir çalan alarmla uyanıp internete bağlandım ama yediye kadar başarılı olamadım. O nedenle Molamız dün elinize biraz geç ulaşmış olabilir, kusura bakmayın artık. Bu gece de aynı duruma düşmemek için biraz erken davranayım istiyorum. Haydi bana kolay gelsin...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Marangoz, Bahçıvan ve de Kahveci : Ahmet Altan

Broken Hill Savaşı

Aslında bu yazıyı sizlere 18 Mart günü yollamayı isterdim, ama öylesine hoş ve ilginç bir hikaye ki, o zamana kadar beklemeye sabredemedim.. Belki editör o tarihte yeni katılan molacılar için bir kez daha yayınlar artık..

Erhan geldi, bu aralar işsiz.. Canı sıkkın.. Ne yapacağını pek bilemiyor. Aslında aylaklığa da düşkündür. Hani birinci cildi ben yazacak olsam (ki yakışır) redaksiyonu da o yapabilir.. Ama genede hayat gailesi, bu çorba kaynıyacak. Ve Erhan ne yapacağına karar verememiş olmanın sıkıntısı içinde.. Güneye gitmeyi düşünüyor, ama bilemiyorda.. Neyse, boş vakit bol olduğundan bol bol kitap okuyor, sonra da gelip bana 'Şunu da oku bunu da oku.. ' 'Yahu Erhan, ben akşam ikilerde üçlerde yatıyorum, onlarca cilt sırada beklemekte, sen de ilave yapıp duruyorsun, en iyisi sen oku oku gel bana anlat!' dedim.. O da bir kitapta okuduğu bir hikaye anlattı.. Şapkam uçtu. Sonra yemedim içmedim, internette bir sürü sayfalar gezdim işin aslını öğrenmek için. Okuduğum onca kaynakta birbiri ile çelişen bilgiler de vardı gerçi, ama hikaye o kadar ilginçti ki, nasıl olmuş da bunu bizler hiç duymamışız, şaştım kaldım..

1915 yılında Avustralya'da öyle bir savaş olmuş ki, ülke tarihine geçmiş! Broken Hill savaşının Avustralya tarihine geçmesindeki temel neden, kendi topraklarındaki tek savaş olması. Ve, bilin bakalım bu savaş kimlerle yapılmış? Sıkı durun, evet, bildiniz!! Türkler!!

En iyisi baştan anlatmak, efendim, 1915 yılında, (Anzak kuvvetleri Çanakkaleye yollanmak üzere iken (Anzak birlikleri Gelibolu yarımadasına 25 Nisan 1915 tarihinde ulaşmışlar)) 1 Ocak 1915 günü, yerel bir arkadaş grubu, her sene düzenledikleri yeni yıl pikniğini yapmak üzere1200 kişilik kadınlı erkekli, çoluk çocuklu büyük bir grup olarak Broken Hill şehrinden trenle yola çıkmışlar. Vagonlar, üzerlerine banklar yerleştirilmiş, açık vagonlarmış. Yolcular, sabah 10'da hareket etmiş olan trenin üzerinde, açık havanın tadını çıkartmaktalarken, daha sonra isimleri Molla Abdullah ve Gül Muhammed olan iki kişinin ittirmekte olduğu dondurma arabasını görmüşler, ne var ki, az sonra bu iki kişinin ellerinde tuttukları tüfekler kendilerine doğrulmuş ve ateş başlamış! (Dondurma arabasının üzerinde bir de Türk bayrağı olduğunu da atlamıyalım bu arada.) Toplam 20-30 kurşundan sonra tren durmuş, ve ortalık kontrol edilince trende iki ölü yedi yaralı olduğu anlaşılmış. Tren ilerideki bir istasyona çekilmiş ve polise haber verilmiş. Polis geldiğinde iki Türk, kendilerini daha emniyette olacakları bir noktaya atmayı başarmışlar, yolda bir başka adamı daha vurmuşlar, sonra da bir polisi yaralamışlar. Polisle birikte harekete geçen jandarma ve yerel halk, Cable Oteli yakınlarında pozisyon alıp, karşılıklı kurşun atmaya devam etmişler. Bu çatışma yaklaşık birbuçuk saat kadar sürmüş. Daha sonra yapılan yorumlara bakılırsa, Molla Abdullah çatışmanın ilk dakikalarında öldürülmüş olmalı deniyor. Çünki Türklerin karşı atışları etkisiz olmuş. Bizimkiler yakalandıklarında Molla ölü, Gül Muhammed ise bir tanesi kolundan olmak üzere, hemen hemen kevgire dönmüş vaziyette yaralı olarak ele geçtiğine göre, karşı ateşin neden etkisiz ya da cılız kalmış olduğu anlaşılıyor. Çatışma sırasında Jim Craig adlı bir köylü, kızının yakarmalarına rağmen kenarda durmayıp odun kesmeye devam ettiği için ateş alanı içinde kalmış ve bir serseri kurşun sekmesi sonucunda vurulup ölmüş. Gül Muhammed ele geçtiğinde hala sağmış ve 16 kurşun yarası nedeniyle, hastaneye götürüldükten kısa bir süre sonra o da ölmüş.

Kasabadaki nefret yatışmadığı için, bizimkilerin cesetleri gizlice gömülmüş ve o gece mezarlıkta silahlı kişiler nöbet tutmuş, kimseler gelip cesetleri aramasın diye.. Nedense olayın arkasında yerel Alman toplumunun olması gerektiği şüphesi uyanmış, ve saldırıdan bir gece sonra Alman Klübü ateşe verilmiş. Yangınla mücadele edenler, bu uğraşıyı engellemek isteyen, ve yangın söndürme hortumlarını kesmeye çalışan halkla da mücadele etmek zorunda kalmış. Kargaşada bazı tüfekler çalınmış falan filan..

Bazı resmi belgelere göre Molla Abdullah 60 yaşlarında bir kasapmış, bu olaydan kısa bir süre önce izinsiz kurban kestiği için ceza almış. Gül Muhammed ise bir dondurma satıcısı olarak tanınıyor.

Kaynaklar bu ikilinin Afgan deve çobanları mı Türk mü oldukları konusunda çelişkili bilgiler veriyor. Bir de saldırının nedeni konusunda yeterli hiçbir açıklamaya rastlamadım. Avustralya kaynaklarının çoğunda Molla Abdullah'ın aldığı para cezasını ödeyemeyecek kadar yoksul olduğu, bundan dolayı bir kızgınlıkla bu işe giriştiğini yazıyor. Ancak bazı başka kaynaklar ise, Anzakların Türkiyeye savaşa gitmesini içlerine sindiremeyen bu iki Türk'ün, orada kendi olanakları ile savaşa katılmak isteyip, Gelibolu'ya ilaveten bir cephe de Broken Hill'de açmaya karar vermiş olduklarını anlatıyor. Benim aklıma bu ikinci olasılık çok daha yakın geldi, belki de hoşuma gitti ondan.. İki adamın memleketlerinden onca uzakta, kazanma olasılığı olmayan bir savaşa girişmelerinin dramatik öyküsünden öğrenecek çok şey, çıkartılacak çok ders var. Selam olsun size Gül Muhammedler ve Molla Abdullahlar, selam olsun...

Kaynak: http://amol.org.au/guide/stories/turks/battle.html

Ahmet Altan
aaltan@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Işık Etkin

Siz akıl okuyabilenlerden misiniz?

Ne yazık ki ben okuyamıyorum.
Birkaç sene öncesine kadar okumaya çalışır, insanların söylediklerinden çok söylemediklerini anlamak için çırpınır dururdum. Tabii ki bunun tam tersi de geçerliydi hayatımda. İstediklerimi açıkça söylemek yerine herkesin onları anlamasını bekler, istediklerim olmayınca da hayata küserdim. Bir şeyleri açıkça istemek beni hep korkuturdu. Ya karşımdaki bunu yapacak zamana, paraya, isteğe sahip değilse…ya bana hayır derse….ya hayır diyemezse…ben düşünebildiğime göre o da düşünebilmeli….belki de gerçekten istemiyordur….. uzatın uzatabildiğiniz kadar. Ve sanmayın ki bu kuruntular sınırlı bir konu ve kişi için. Asla! En yakınım annemden başlayın, kardeş, koca, arkadaş, patron…. sayın sayabildiğiniz kadar.Bu uğurda mutsuz günler geceler, ağlamakla geçen hafta sonları, hatta biten bir evlilik ..Ne kadar traji-komik değil mi? Yapılmaya çalışılan aslında sadece düşünceli davranmak, kimseyi üzmemek, kırmamak, zor durumda bırakmamak. Ve kendinden başka her şeyi önemli kılmaya çalışmak. Ama sonuç? İnanılmaz bir yalnızlık.

Son yıllarda bu konuda kendimi terbiye etmeye çalışıyorum. Artık varsaymıyor, soruyorum, istiyorum . Ve verilen cevapları da sadece söylendiği kadarıyla anlayıp boşuna kuruntulara kapılmıyorum.Oh be hayat ne güzel, iletişim ne kolaymış. Bunları bana yazdıran olayı sizinle paylaşmak istiyorum. Annem öldüğünden beri anneannem Ankara'da teyzemle yaşıyor. Uzun yıllardan ve uzun dil dökmelerden sonra dün ikisi birlikte bana kalmaya geldiler. Evde bir neşe, bir hareket. Özlemişim kalabalığı. İstiyorum ki söylesinler "bize şunu yap, bizi şuraya götür, şunu çağır, bunu ara"..ne bileyim işte ben torun/yeğen hazırım emirlerinde onları mutlu etmeye. Ama nerde? Onlar beni yormamak, üzmemek, istemediğim bir şey yaptırmamak adına (bakınız ilk paragraf-aile geleneği) nerdeyse aç yaşayacak, konuşmayacaklar.

- Açıktınız mı?
- Yok canım ne gerek var yemeğe…
- Hadi çıkıp gezelim, nereye gitmek istersiniz?
- Yok yok burası iyi, çıkmayalım…

Hafta sonunu sabırla geçirdim. Ta ki bu sabahki telefona kadar !

Dün anneannem ilaçlarından birini bulamadığını söyledi. Hemen "adını ver ben alırım " dedim. Bundan daha doğal bir şey olabilir mi? Biraz daha aradı. Buldun mu diye tekrar sordum? Buldum buldum dedi. Siz olsanız ne yaparsınız? Ben inanmayı seçtim. Böyle bir konuda başka ne bekler insan? İlaç bu, unutulmuşsa alınır yenisi.

Ama bu sabah işten evi arayıp kızımla konuşunca öğreniyorum ki meğerse dün ilaç bulunmamış ve bana "yük" olmamak adına benden gizlenmiş. Bugünde sabah ben işe gider gitmez hemen yollara düşülüp eczane aranmaya çıkılmış.

Şimdi bari siz dürüst olunda bana bir akıl verin. Gidip ilaç almak mı (ki üstelik araba ile gidilecek) daha yorucu, yoksa seksen yaşındaki anneannenin beni yormamak adına bugün sokaklarda olduğunu düşünmek mi?

Bu olay bana kendimi çok öfkeli, kırgın ve "yalnız" hissettirdi. Ve artık hiç kimsenin bana bunu hissettirmesini istemiyorum. Herkes ne istiyorsa, neye ihtiyacı varsa açık, net ve dürüst olsun. Yapılabilenler yapılır, yapılamayacaklar için de canımız sağolsun.

Bence düşünceli olmak net olmak anlamına geliyor ve bu konuda ki eksiğimi fark edip üzerinde çalışmaya başladığımdan beri kendimi hafiflemiş-özgür hissediyorum.

Denemeye değmez mi?

Işık Etkin
ietkin@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Cafe Azur : Suna Keleşoğlu

Kızıl Saçlı Kahraman

Merhaba,

Zaman zaman unuttuğumda gülümsemeyi hayata, onun öyküsü geliyor aklıma. Kızıl saçlı bir kadının öyküsü bu. Onu ilk tanıdığımda yüzündeki gülücüklere hayran kalmıştım. Kızıla çalan kıvırcık saçlarını savura savura yürürken ağır bedeni kuş gibi hafif hareket ediyordu. Belli ki bir hastalığın sonucu alınmış kilolarının ağırlığından ezilen ayakları yorgun adımlarla iniyordu merdivenlerden. Geçen sene devam ettiğim İngilizce kursunda tanımıştım Onu. Adı bende kalsın. Biz ona kızıl saçlı çocuk kadın diyelim. Çünkü gözlerinize bir kez bile deymesi yeten gülümsemesi ile çocukça bir masumiyet taşıyan kızıl saçlı kahraman...

Kursta yeni başlangıçların çekingenliğini attıkça birbirimizle kaynaşır olmuştuk. İkinci haftadan itibaren kurs öncesi kahve sohbetlerimizde birbirimizi tanımaya başladık. Birbirimize çok yakın mesafede oturduğumuzu anladığımızda, beni kurs çıkışı arabası ile eve bırakma teklifinde bulundu. Kızıl saçlı kahramanımın pembe renkli küçük arabasıyla evime giderken arkadaşlığımızın ilk adımları atılmaya başladı. Ve yol boyunca devam eden güzel sohbetler....

Hala onun hikayesini bilmiyordum. Bir gün kurs çıkışı hastaneye gitmem gerekiyordu. Uzun zamandır peşimi bırakmayan sağlık problemlerim nedeniyle bıkmıştım. Aileden gelen genetiksel faktörler nedeniyle artan kontrol sayıları ve sık yapılan doktor ziyaretlerinden yakınmaya başladım. Beni büyük bir sabırla dinledi ve o güne kadar bilmediğim öyküsünü anlatmaya başladı. Beş yaşındaki oğlunun araba aynasında asılı resmine bakarak ve yine gülümseyerek....

Oğlunun doğumuyla yaşadığı sevincini anlattı önce. Sonra yapılan tahliller sonucu hayatının nasıl değiştiğini. Büyük sevinç lösemi olduğunu öğrenmesiyle kabusa dönmüştü ama o yıkılmamıştı. Erken teşhis ve arkasından gelen ilaç tedavileriyle hastalığın pençesinden kurtulmaya çalışırken oğlunun ilk adımlarını attığı zamanları anlattı. Sonrasında yapılan ilik nakli ile hayata yeniden sımsıkı sarılışını...

Acındırmadan, abartmadan hayatı ve oğlunu ne kadar çok sevdiğinden bahsetti. Kendisi gibi kızıl saçlı sevimli bir oğlan çocuğu umudu ve yaşamı artık...

O günden birkaç hafta sonra tanıştığım bu sevimli yaramaz aynı annesi gibi gülümsüyordu. Bebekliğinden bu yana hastalığı ile mücadele eden ve onu terk etmemek için hayata dört elle sarılan annesinin gözleri gibi parlaktı gözleri. Tedaviler sonrası kilo alan bedeni ve merdivenlerden çıkarken ağırlaşan adımlarından şikayet etti önce, ama olsun dedi sonra hala yaşıyorum ya... Ve oğlumun büyüyüşünü görebiliyorum ya bu bana yeter dedi.

Bu güçlü kızıl kahraman başka yönlerini de gösterdi zamanla. İlerleyen arkadaşlığımız sırasında harika pastalar yapan iyi bir aşçı olduğunu da keşfettim. Sonra evini süsleyen onlarca cam objenin boyamalarını kendisinin yaptığını anlattı bana. Boyadığı cam bardakları, şamdanları, vazoları gösterdi...Ve bana yepyeni bir kapı araladı, şimdi onun sayesinde cam boyama yapmaya başladım boş zamanlarımda.

Öğrendiği İspanyolca ve İngilizce ile kendini geliştirirken, tesadüfen bir başka yeteneği de çıktı ortaya. İngilizce kursundaki hazırladığımız doğaçlama oyunlarda canlandırdığı karakterlerle hepimizi gülmekten kırıp geçirdi. Gizli bir komedyen varmış demek o sevimli gülümsemesinin arkasında...

Şu sıralarda oğlu ve eşi ile birlikte tatil yapıyor ve ben onu çok özlediğimi anladım. Son bir yıldır yaşamıma dolan varlığı ile hayatla mücadele eden bir kızıl saçlı kahraman tanıdım. Sağlıklı olmanın ve sağlıklı yaşayabilmek için yapılan çabaların önemini bir kere daha anladım.

Tüm bunları yazmak ve paylaşmak istedim. Bir başka nedeni de yaklaşık iki yıldır ciddi bir böbrek rahatsızlığı yaşayan ve haftada üç kez diyaliz makinesine giren bir arkadaşımızın böbrek nakli ameliyatı ile eski sağlıklı günlerine dönecek olmasının sevinci...

Gerek kızıl saçlı kahramanımın ve gerekse böbrek hastası olan arkadaşımın iyileşmesinde de yapılan nakillerin ne kadar önemli olduğunu gördüm. Bu konuda gittikçe bilinçlenmeye başlayan bir toplum olsak da, hala yetersiz olan organ bağışı nedeniyle iyileşmeyi bekleyen hastalara yeterince cevap veremiyoruz gibi geliyor. Umarım tüm kan, ilik ve organ bağışı bekleyen hastalara hitap edecek bir sağlık sistemimiz olur günün birinde. En önemlisi hep sağlıklı kalabilmeniz dileğiyle...

SunA.K.
sunak@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

KONTRA MİZANA : Tamer Soysal

VATAN TARTIŞMALARINA MİSAK-I MİLLİ BAĞLAMINDA BİR BAKIŞ

I. GİRİŞ

Vatan tartışmalarına katılan gazetecilerden Galiçya ve Yemen'de savaşılmasının doğru olduğunu ve vatanın sınırlarının geniş olarak algılanması gerektiğini savunun Cengiz Çandar ve Ertuğrul Özkök aynı zamanda en baştan beri Irak'taki Amerikan müdahelesini savunan kesimde yer alıyorlar ve Irak'ta Türk askerinin varlığını da en baştan beri istiyorlar. Diğer kesim ise yani Kızıl Elmacılar, Radikal İslamcılar, Arap Milliyetçileri ve terör yanlısı gruplar şeklinde isimlendirilen grup ise en baştan beri Amerikan müdahalesine karşılar ve Irak'ta Türk askerinin yer almasını da istemiyorlar. Dolayısıyla tartışma sadece 'vatan neresi' tartışması değil..

Tarih ilmi her dönemi kendi şartları içinde değerlendirir. Bu temel yaklaşım olmadan yapılacak tarihi değerlendirmeler hiç bir zaman sağlıklı olmayacaktır. İmparatorluklar dönemi ile Ulus devletler sürecini birlikte değerlendirmek te böyle.. Osmanlı'nın I. Dünya savaşında yer alması değerlendirilebilir, yanlış tarafta yer aldı denebilir, bazı cephesel hatalar düşünülebilir ama savaşılan bölgelerin vatan toprağı olmadığı gerekçesiyle yanlışlığı söylenemez. Savaş şartları içinde her yerde savaşılabilir. O halde İngilizler Irak, Hicaz ve Filistin'de neden savaştı. Ya da Almanlar Çanakkale'de, Suriye'de neden savaştı, ya da Ruslar, İtalyanlar hep kendi vatanlarında mı savaştılar. Dünya savaşı şartlarında bunlar normaldi. Ayrıca bugün tartışmaların merkezinde yer alan Irak'ta Türk askeri bulunmalı mı? sorusu bağlamında bu tartışmalara bakarsak, Türk askerinin gittiği yer vatan toprağı olmalı diye birşey yok. Veya vatan toprağı dışında ölenler boşuna öldü de, vatan toprağında ölenlerin hepsi gerektiği için mi öldü? Galiçya'da ölenleri tartışmalı da; Enver Paşanın ihtirasının neden olduğu Sarıkamış'ta 80 bin şehidimizin neden öldüğünü tartışmamalı mıyız? **Önemli olan hangi gerekçelerle ve stratejik hesaplarla asker bulundurulmasıdır.** Irak'ta bulunacak Türk Askeri Varlığı da bizim oradaki stratejilerimizi korumaya yönelik ise faydalı olacaktır. Yok eğer ABD'nin oradaki asayişi sağlayamasının bir neticesi olarak salt Bağdat merkezli yani Kuzey Irak'taki boşluğu etkilemeden uzak bir bölgede konuşlanacak ise yanlış bir karar olacaktır.

Vatan neresi tartışması asıl maksatları gizleyen bir polemikten başka birşey değildir. Ziya Gökalp " Vatan ne Türkiye'dir Türkelere ne Türkistan, Vatan büyük ve müebbed bir ülkedir:Turan! " diyor.

Mithat Cemal Kuntay “Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır” diyor. Vatanı, millet belirler. Milletin idealleri, azmi, kararlılığı belirler. Vatan kelimesi Arapça kökenli bir kelimedir ve Türkiye Vatanı olarak değil, Osmanlı vatanı olarak doğmuştur. Prof.Mümtazar Türköne’ye göre bu tartışmalar doğrudan büyük devlet küçük devlet, kendi içine kapanan, başını deve kuşu gibi kuma sokup, çevresiyle olup bitenle ilgilenmeye korkan bir anlayışı temsil ediyor ve “**Bu topraklarda iddialı olmak zorundasının, mütevazı olarak yaşayamazsınız. Sınırlarınızın ötesine ulaşan politikalarınızın olması lazım. Stratejilerin olması lazım**” diyor. Çok da doğru söylüyor. Önemli olan devletin menfaatleridir.

II- MİSAK-I MİLLİ VE MUSUL

Osmanlı Devleti yok olurken 1914’de bir nüfus istatistiği yapmıştır. Bu istatistiğe şöyle bir baktığınız zaman, Musul’da dahil olmak üzere, Misak-ı Milli sınırlarını görüyoruz. Türk unsurunun çoğunlukta, yoğunlukta olduğu bir istatistik. Vilayetlere, Edirne’den İstanbul’a, Konya’ya, Harput’a varıncaya kadar % 99’a varan şekliyle Türk nüfusunun hem haritası hem istatistiği çıkarılmıştır. Misak-ı Milli’nin gösterdiği sınırlar, fiziki olduğu kadar, tarihi, coğrafi, demografik hususiyetleri ihtiva etmektedir. (Prof. Dr. Azmi Süslü)

Misak-ı Milli (Ahd-ı Milli Beyannamesi) 28 Ocak 1920’de İstanbul’da toplanan son Osmanlı Mebusan Meclisinin kabul ettiği ve 17 Şubat 1920’de tüm Dünya’ya haykırdığı bir büyük yemindir. Bu özelliği Edirne Mebusu Mehmet Şeref Bey 17 Şubat 1920’deki takdim konuşmasında şöyle açıklıyor: “ **Sayın arkadaşlarım, seçmenlerimiz: bizi buraya gönderirken, omuzlarımıza bir vatanseverlik hizmeti yüklediler. Altı yüzyıldır adaletin keskin kılıcına dayanarak ayakta duran bu devletin, milleti, tarihi, dini ve bütün haklarıyla savunulmasını istediler. Hepimiz kabullendik ve önce buraya geldik. Buraya geldiğimden beri de gönüllerimizde ve kafalarımızda bir tek düşünce belirdi. Ortaya, ölümümüze kadar sürecek bir Ahd-ı Milli çıktı. Bu öyle bir anddır ki, Meclisimizin bu kesin bir kararla, bundan sonraki tarihimize kaydederken, geçmişin güçlü ve parlak günleri kadar, gelecekte de milletimiz için umduğumuz ve devletimiz için beklediğimiz en parlak günleri hazırlamış olacağız.. “**

Mustafa Kemal Paşa 23 Nisan 1920’de Ankarada toplanan Büyük Millet Meclisinin ikinci gününde 24 Nisan’da “ Vatanımızın hududu olacak bu hududu ihtimal teferruatıyla bilmeyen arkadaşlarımız vardır” diyerek sınırlarımız net şekilde ortaya koyar.

“ **Şark (Doğu) hududuna Elviye-i selaseyi (üç liva yani Kars, Ardahan ve Batum) dahil ederek tasavvur buyurunuz. Garp (Batı) hududu Edirne’den bildiğimiz gibi geçiyor. En büyük değişiklik Güney hududunda olmuştur. Güney hududu İskendurun sınırından, Halep’le Katma arasından Cerablus Köprüsüne ulaşır bu hat ve bir başka hat Musul vilayeti, Süleymaniye ve Kerkük bölgelerini ve bu iki bölgeyi diğerine birleştirir. Efendiler; bu hudut, sırf askeri düşünceler ile çizilmiş bir hudut değildir, HUDUT-U MİLLİDİR.”**

Mustafa Kemal Paşa 1 Mayıs 1920 tarihli konuşmasında ise bu sınırları daha net şekilde ortaya koyuyor:

“ Hep kabul ettiğimiz temel esaslardan birisi ve belki birincisi olan hudud meselesi tayin ve tesbit edilirken, milli hududumuz İskendurun’un güneyinden geçer doğuya uzanarak Musul’u, Süleymaniye’yi, Kerkük’ü ihtiva eder! İşte Milli Hududumuz budur dedik!”

III. MUSUL VİLAYETİNDE TÜRK VARLIĞI

Orta Asya’nın değişik Türk Bölgelerinden getirilmiş ve “**Hassa Ordusu**” diye adlandırılmış Türk askerlerine, Abbasi halifelerinden Me’mun’un hilafet ordusunda yer vermeye başlaması ile 652 yılından itibaren Türkler bugünkü Irak’ta yer almaya başlamışlardır. Me’mun’un kardeşi Mu’tasım zamanında bu sayı artmış ve Bağdat’ın 60 km kuzeyinde şimdiki “Samarra” kenti kurulmuş; Türkler oraya yerleştirilmeye başlamıştır. Selçuklu Sultanı Tuğrul Bey’in Abbasi Halifesinin çağrısı ve yardım istemesi üzerine buraya gelerek Bağdat’ı alması ile bu bölgedeki Türk varlığı pekişmiş oldu. Bu tarihle birlikte Türkmenler yoğun şekilde bu bölgelere yerleşmişler ve Kerkük, Erbil ve Musul çevreleri Türk Yurdu haline gelmeye başlamıştır. Bu Bölgede daha sonra Irak Selçukluları, Harzemşahlar, Akkoyunlu ve Karakoyunlu devletleri ve son olarak 1514 yılında Yavuz Sultan Selim’in Çaldıran Seferiyle hakimiyet devam etmiştir. Kanuni Sultan Süleyman 1534-1535 tarihindeki Bağdat seferiyle hakimiyeti perçinlemiştir. Osmanlı Hakimiyeti ile Musul, Süleymaniye, Kerkük ve Musul sancaklarından meydana gelen bir vilayetin merkezi olmuştur.

I. Dünya Savaşı ile birlikte İtilaf Devletlerinin Musul üzerindeki siyasi emelleri Irak cephesinin açılmasına sebep olmuş, savaşla birlikte Hindistan'dan gönderilen İngiliz kuvvetleri Basra'ya çıkarak kısa zamanda Bağdat'a kadar ilerlemişlerdir. Osmanlı Devleti Irak cephesinde önemli başarılar elde etmelerine rağmen; diğer cephelerle birlikte bu cepheden de çekilmek zorunda kalmışlardır. Ancak bu çekilme ilginçtir. 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi, 31 Ekim 1918 günü saat 12.00'da yürürlüğe girmiştir. Mütareke hükümlerine göre bölgede bulunan bütün kuvvetlerin yerlerinde kalmaları gerektiği halde, İngiliz kuvvetleri buna uymamışlardır. Bu sırada Musul 6.Ordu Komutanı Ali İhsan Paşa Rakka, Miyadin, Telafer, Dibeke, Çemçemal ve Süleymaniye hattı üzerinde idi. İngiliz kuvvetleri ise El-Hazar, Gayyare, Altınköprü, Kerkük, Hanikin hattında bulunuyordu. **Yani Mütareke'nin imzalandığı gün Kerkük merkezi hariç, Musul ve Musul vilayetinin büyük bir kısmı Osmanlı ordusunun elinde bulunuyordu.** (Türk İstiklal Harbi I, Mondros Mütarekesi ve Tatbikatı, Genel Kurmay Yayınları., Ankara 1962) İngilizler ilerlemeye devam etmişler, 1 Kasım'da Hamamalil'e girmişler, Musul'u işgale çalışmışlardır. Bunun üzerine Ali İhsan Paşa Sadrazam'a telgraf çekmiş ve bu görüşme sonunda 8 Kasım tarihli telgraf ile 15 Kasım günü şehrin boşaltılması talimatını vermiştir. Ali İhsan Paşa İstanbul'dan gelen talimata uygun olarak şehri boşaltıp Nusaybin'e çekilmek zorunda kalmıştır. Mustafa Kemal Paşa'da Misak-ı Milli ilan edilmeden önce Ankara'ya gelişinin ertesi günü Ziraat Okulu'nda yaptığı 28 Aralık 1920 tarihli konuşmasında haksız işgali dile getirerek Musul'un mütareke anında Türk Ordusunun hakimiyetinde bulunduğunu belirtmiştir.

Misak-ı Milli, Mondros Mütarekesinin Türk vatanını parçalayıcı etkisini gidermeye yönelik Milli Anttır. Bu karşı koyma daha sonra Ağustos 1920'de imzalanan Sevres Anlaşması ile devam etmiş ve bu mücadele etkisini Temmuz 1923'teki Lozan anlaşması ile göstermiştir.

Irak'ta yaşayan 2.5 milyon Türkmen varlığı, herşeyden öne insanca yaşamayı arzulamaktadır. Diğer özgür ülkelerde yaşayan insanlar gibi huzurlu, hür ve insan haklarına saygılı bir ortamda yaşamak elbette onların da hakkıdır. Irak Türkmenlerinin sıkıntıları yeni değildir. 1924, 1926, 1939, 1941, 1946 ve 1959 yıllarında Türkmenlere önemli katliamlar yapılmıştır. 1971'den itibaren ağır bir sindirme politikası ile yüzlerce Türkmen genci idam edilmiş, eğitim hakkı ellerinden alınmış, Türkçe konuşma yasaklanmıştır. 8 Nisan 1984'de alınan karar ile Türkmenlerin gayri menkul satın almaları yasaklanmıştır. 30 Ekim 1981'de Türkmenler planlı program dahilinde Güney illerine tehcir edilmeleri kararlaştırılmıştır. Bütün bu asimilasyon politikası ve bölgede Türk varlığını sona erdirme gayretleri hala devam etmektedir. Filistin'den müslümanları, Irak'tan Türkleri atma gayretleri son hızla sürmektedir.

IV. "YURTTA SULH, CİHANDA SULH"'U DOĞRU ALGILAMAK

Yunanistan'ın eski Kültür Bakanı Melina Mercury, ölmeden önce, bir harita yayınladı ve bunu 200 bin adet bastırarak her yere dağıttı. Bu haritaya göre Türkiye 5 bölgeye bölünmüş. Kuzeyde Pontus imparatorluğu, güneyde Araplar, Doğu Anadolu içlerine kadar uzanan İstanbul'da dahil olmak üzere Megali-İdea veya Enosis'in bir uzantısı olan bir bölge tesbit edilmiştir. Bir başka haritada ise Karadeniz Bölgesinde Karadeniz Sosyalist Halk Cumhuriyeti, Doğu Anadolu'da Ermeni Sosyalist Halk Cumhuriyeti, Diyarbakır'dan başlayıp Çukurova'ay kadar uzanan bölgede Kürdistan Sosyalist Cumhuriyeti; yine Çukurovadan başlayıp Konya'nın güneyine kadar olan bölgede bir Arap Halk Cumhuriyeti, Ege ile Marmara bölgelerinde ise bir Yunan Sosyalist Halk Cumhuriyeti var. Orta Anadolu bize kalmış diye düşünüyorsanız yanılıyorsunuz çünkü burda da bir Karaman Sosyalist Cumhuriyeti var.

Ermeniler her yerde soykırım iddialarını kabul ettirme gayretlerini sürdürüyorlar. Kürtler hiç boş durmuyorlar. Yunanistan, Rusya, İngiltere idealleri ve emelleri hep sürüyor. Böyle önemli topraklarda "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ilkesini pasiflik olarak yorumlamamalıyız. Zaten Mustafa Kemal Atatürk'de nutuktaki kendi ifadesiyle "vicdanında milli bir sır olarak sakladığı" ve yeri zamanı müsait oldukça uygulamaya koyacağı bir görevi ifa ettiğini Samsun'a çıktığında belirtiyordu. Atatürk Lozan'da çözülemeyen Hatay ve Boğazlar meselesini daha sonra yapılan 1936'daki Montrö Sözleşmesi ve 1939'daki Hatay'ın anavatana katılması ile çözmüştür. "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" böyle algılanmalıdır. Bunu en iyi açıklayan örneklerden birisini Mustafa Kemal Atatürk'ün 30 Ağustos Zaferinin hemen ardından Fransız Le Figaro Gazetesine verdiği demeçte aramak gerekir. Amerikalı Yazar Richard Danin'in sorduğu soruya karşılık;

"Makedonya'yı ve Suriye'yi terk ettik. Fakat artık arkada kalan ve sırf Türk olan her yeri ve her şeyi isteriz. Bunları kurtarmayı azmettik ve kurtaracağız.

Yazar: İhraz ettiğiniz muzafferiyetten sonra projeleriniz neden ibarettir?
Atatürk:Bütün toprakları halas olmadıkça tevakkuf etmeyeceğim.
Yazar: Paşa hazretleri, Türk Toprakları demekle ne demek istiyorsunuz?
Atatürk: Avrupa'da İstanbul ve Meriç'e kadar, Trakya, Asya'da Anadolu, Musul arazisi ve Irak'ın yarısı..

Kaynakça:
- “Misak-ı Milli ve Türk Dış Politikasında Musul”, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları, Ankara, 1998
- “Söylev (Cilt I-II)” Mustafa Kemal Atatürk,Cumhuriyet Kitap Kulübü, İstanbul 2002, (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu’nun katkılarıyla)
- “Musul ve Kürdistan Sorunu”, Mim Kemal Öke, Ankara 1992

Tamer Soysal
tsoysal@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:*Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_152.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.585** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Mavi Giymek İsterdim

Kapattım penceremi artık
geçmişin güzelliklerine
Oysa çok şey istememiştim
Sıcaklık istemiştim biraz
Yüreğimin sonbaharında
Açmıştım gönül penceremi ardına kadar
Paylaşsaydık bir bardak sütü
Bir dilim çikolatayı
Bir elma şekerini
Ve çıksaydık güneşe
Serilseydik yeşil çimlere
Baksaydık gece yıldızlara
Kayan bir yıldızla
Dilekler tutsaydık
Söylemeseydik dileklerimizi
Birbirimize
Bozulmasın isteseydik büyüsü
Sabahın ilk ışıklarıyla
İnseydik çay kenarına
Atsaydık oltayı
Yem bekleyen balıklara
Her balık tutuşumuzda
Zıplasaydık,ip atlayan kız gibi
Ve kaçınca oltadan balık
Üzülseydik
Balonu patlayan çocuk gibi
Sek sek oynasaydık
Tek ayak üzerinde
ve hep sen kazansaydın
Erkek adamız ya
Kaybedeceğiz sek sekte
Resim yapsaydık beraber
Sen bir ev çizseydin hep
Ben bir asker çizseydim
Sen evin önüne gül dikseydin
Ben hep, askere,tüfek çizseydim
Ne tuhaf şu hayat
Sen pembe giyerdin
Ben inadına Mavi
Şimdi mavi giymiyorum
Siyah giyiyorum nedensiz
Mavi giymeyi çok isterdim
Ve hep baharı beklemek
Oysa çok şey mi istemiştim.

Burhan KÜÇÜK Kdz.Ereğli

<#><#><#><#><#><#><#>

Temmuz Akşamları

Anarım hep el ele gezdiğimiz Temmuz akşamlarını
Gün batımında,ruhumu okşayan ılık yaz rüzgarlarını
En güzeli de beraber yıldızlara baktığımız anlarını
Ben çok severim Temmuz akşamlarını

Ay daha büyüktür,başka bakar gökyüzünden
Yıldızlar sanki dans eder,biz onlara bakarken
Buzlar erir,sıcak duygular geçer kalbimizden
Ben çok severim Temmuz akşamlarını

Kumsal ve aşk bir başkadır Temmuz akşamlarında
Yakamozların ışıltısı,kızıl gün batımı akşamlarında
Duyguların şımarıp engin denizlere yol aldığında
Ben çok severim Temmuz akşamlarını

Burhan KÜÇÜK Kdz.Ereğli

Yukarı

Biraz Gülümseyin

PEŞİN NAMAZ!

Bektaşi ile bir hoca birlikte yola çıkmışlar, bir süre sonra hoca:
-Namaz saati! demiş, başlamış kılmaya...

Rekat üstüne rekat, selam üstüne selam...
Bektaşinin beklemekten canı sıkılmış, hoca namazı bitirince sormuş:
-Yahu bu ne uzun namaz böyle?
-Kazaya kalmış namazlarım vardı, onları eda eyledim!

Bektaşi:
-Eh ben de bir namaz kılayım! demiş ve başlamış namaza...

Ama ne namaz, bitmiyor, sonunda hoca dayanamamış:
-Erenler, senin namaz da uzun sürdü!
-Önümüzdeki haftanın namazını kıldım!

Hoca şaşırmış:
-Yahu olur mu böyle sey?

Bektaşi gülmüş:
-Senin veresiye namazın kabul oluyorda benim peşin namaz mı kabul olmayacak ya hoca!..

<#><#><#><#><#><#><#>

Çekik gözlü "Giyom Tel" kurbanı!..

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.milostongue.com/
Milo isimli uzun dilli köpeğin hikayesi. İlginç fotoğraf ve hikayelerle bezenmiş hoş bir yer.

http://www.smart-popcorn.com/
Yeni eski filmelerle ilgili ayrıntılı bilgiye ulaşabileceğiniz bir portal. Patlamış mısırları kapıp gitmekte yarar var.

http://www.fast-rewind.com/
Bir film sitesi daha. 80'li yıllara ait güzel bir arşivi var. Film tutkunları için birebir.

http://www.alevanne.com/
Alev Anne tarafından İç Anadoluya özgü yemek tarifleriyle donatılmış bir yerli site. Epeyce tarifin arasından ağız tadınıza layık birini mutlaka bulursunuz.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Restoration v2.5.14 [193k] W98/2k/XP FREE
http://hccweb1.bai.ne.jp/~hcj58401/REST2514.EXE
Yanlışlıkla sildiğiniz dosyaları, izlerini takip ederek bulan bir program. Kurmaya gerek yok. Kendi başına siz istediğinizde çalışıyor. Arama kriterlerini sınırlayabiliyor ve dilerseniz her açılışta çalışmasını sağlayabiliyorsunuz. Herkesin bir kenarda bulundurmasında yarar olan bir program. Gün gelir gerekli olur, benden söylemesi.

Yukarı

ISSN: 1303-8923
istanbullife.com
Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri